

DRETS I CONFUSIÓ

- **L'Estatut del segle XXI no ha d'invocar prerrogatives històriques que el tornin inconstitucional**

MANUELA DE MADRE

PRESIDENTA DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES-CIUTADANS PEL CANVI AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Parlem clar. Els drets històrics ja apareixen recollits en el dictamen definitiu de la ponència redactora de l'Estatut. L'actual títol preliminar diu textualment que "l'autogovern de Catalunya es fonamenta en els drets històrics del poble català, que aquest Estatut incorpora i actualitza". Aquesta línia és la que uns altres estatuts incorporen en el seu articulat, tant el que està pendent d'aprovació de la Comunitat Valenciana com en l'actual que hi ha en vigor a l'Aragó.

La incorporació dels drets històrics com a base argumental política i jurídica del blindatge competencial tindrà com a conseqüència que la redacció de l'Estatut sigui inconstitucional. Pel que fa a la jurisprudència del Tribunal Constitucional, sempre que s'ha invocat la disposició addicional primera de la Constitució ha estat per part del País Basc i Navarra. Malgrat que el Tribunal no s'hi ha pronunciat expressament sobre d'altres territoris, la sentència 76/1988 del Tribunal Constitucional entén que aquesta disposició es refereix exclusivament als territoris que van conservar els seus furs fins als segles XVIII i XIX.

És possible, però, invocar els drets històrics a efectes de preservar el dret civil català i les competències en matèria de llengua pròpia i,

si s'escau, per derogar explícitament el decret de nova planta a través d'una disposició derogatòria. Però el que es fa del tot incomprensible, des de posicions de Govern i amb una voluntat de consens, és invocar els drets històrics per blindar competències. Qui faci aquest pas ha de saber a què juga i amb qui. ¿Com s'aprovarà l'Estatut a Catalunya? ¿I a Madrid?

Qui l'ha dissenyat de manera sobtada, precipitada i trencant les regles del joc dels darrers mesos amb aquesta iniciativa, haurà d'explicar moltes coses. La primera és per què la història ha de ser més garantia de futur que la Constitució. Després, per què participa de la cerimònia de la confusió amb el principal partit de l'oposició. I, en definitiva, en què ajuda aquesta incomprensible posició d'última hora al consens estatutari i al futur del nou Estatut.

ELS DRETS històrics no ens aporten més competències ni ens blinden les que ja tenim. No suposen tampoc més drets que els ja recollits a la Constitució, que empara tots els nostres drets històrics. La proposta del text del nou Estatut ja té totes les competències que suposadament podrien quedar incloses a través de la falca de la invocació a la història. Si no hi aporta més, doncs, ni blindatge, ni tampoc recull cap dret que ja no tinguem... ¿Què es pretén? Els drets històrics no poden sustentar el blindatge competencial amb el risc de fer, de la proposta, una proposta inconstitucional, de trencar el consens i debilitar l'actual Govern catalanista i d'esquerres. Els socialistes catalans ja ho vàrem dir des del primer dia: si el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya anava acompanyat per la recerca d'una àmplia majoria que donés suport al nou text i del respecte escrupolós per les regles del joc que

marca la Constitució, era possible que el Parlament de Catalunya aprovés una proposta ambiciosa amb garanties d'èxit quan comencés el seu tràmit al Congrés dels Diputats. Aquests eren els objectius abans i també són els d'ara. Moltes han estat les polèmiques que han envoltat l'elaboració del nou Estatut, des de l'autodeterminació, passant per la definició de competències exclusives com a excloents, i acabant per la invocació dels drets històrics per ampliar i blindar competències.

LA HISTÒRIA no ens pot hipotecar el futur. La Constitució ja és el pacte viu i actiu entre Catalunya i Espanya. Un pacte que ens permet avançar, un pacte democràtic i desitjat majoritàriament pels catalans. Alguns poden voler un nou Estatut sense un Govern catalanista i d'esquerres. Aquest no és el camí dels socialistes. Uns altres poden tenir la temptació de voler un Govern sense un nou Estatut possible des de l'ambició. Tampoc ens hi trobaran. Els socialistes no decepcionarem la majoria de ciutadans que volen un nou Estatut i un Govern catalanista i d'esquerres.

L'Estatut del segle XXI no es pot fer mirant cap al segle XVII. Ni tampoc cap al segle XIX. El nostre model, la nostra via no és la basca. No oblidem el passat, però no podem construir el futur ignorant la realitat d'avui en dia, la realitat assumida democràticament pels catalans i el pacte, viu i actiu entre Catalunya i Espanya que és la nostra Constitució. Els socialistes catalans sabem que únicament una política democràtica i majoritària pot superar el passat amb noves fites i noves ambicions. No marxarem cap endavant mirant enrere. No amb el nostre vot. No en el nom de Catalunya.